

TRIENNALE

inny punkt widzenia

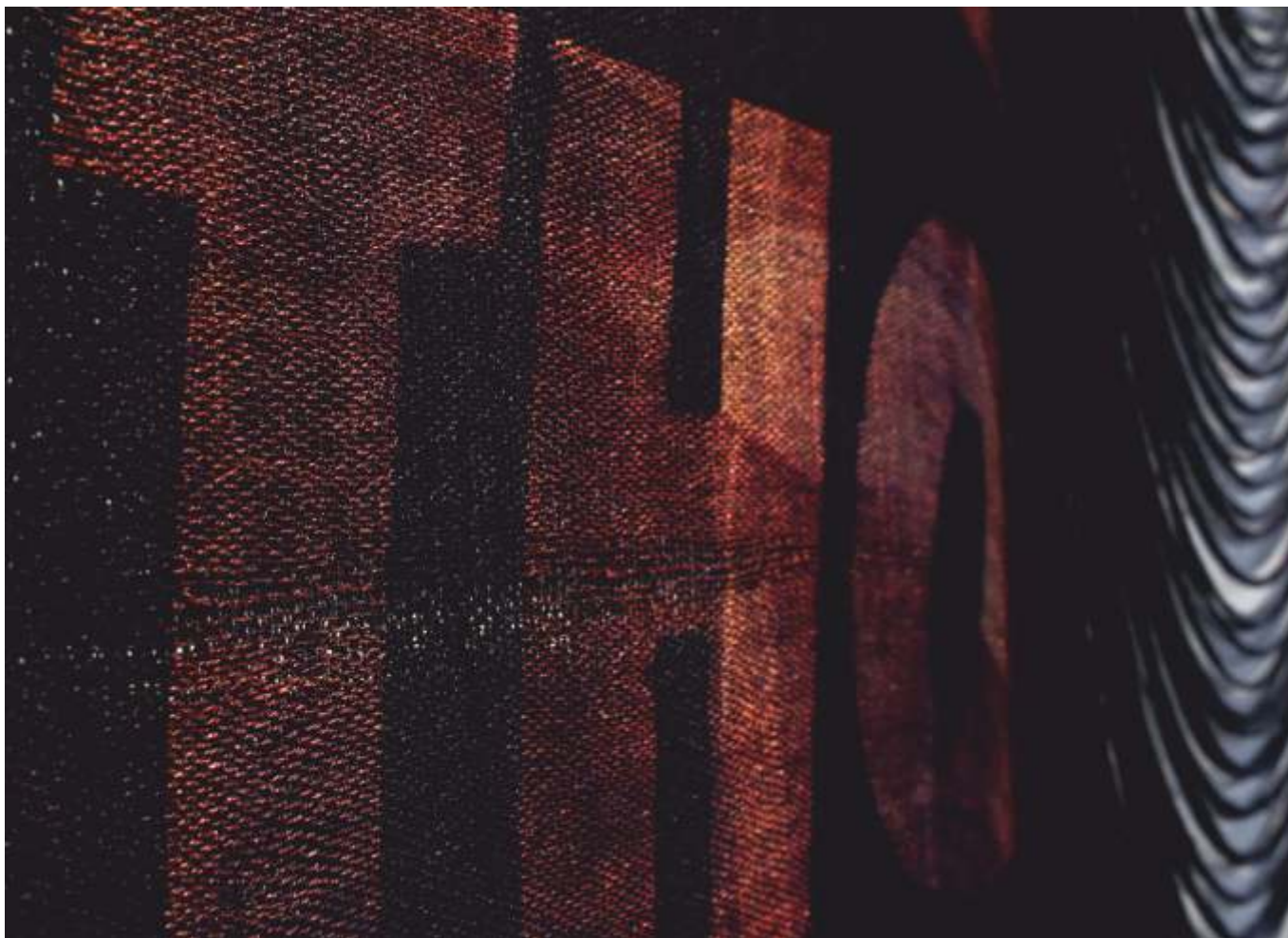

Nazywam się Apolonia Chętko, mam trzynaście lat i interesuję się wieloma rzeczami, między innymi kulturą japońską, dawnymi wierzeniami oraz psychologią. Uczęszczam do szkoły podstawowej numer 1 imienia Adama Mickiewicza w Łodzi do klasy siódmej. W czasie wolnym lubię czytać książki i mangi, słuchać muzyki (moimi ulubionymi wykonawcami są Starsi Panowie, a zespołami Kiss, Cool Kids of Death oraz Queen), oglądać anime i grać w gry RPG.

Do projektu „Punkt Widzenia” zgłosiłam się razem z moją przyjaciółką Hanią, której mama wypatrzyła te zajęcia i przesłała mojej. Zainteresowało mnie to, ponieważ rodzice często zabierają mnie do galerii i muzeów, a mój tata jeszcze do niedawna uczył na Akademii Sztuk Pięknych. Moja siostra również jest powiązana z tym środowiskiem, jest artystką i kuratorką wystaw. Poza tym sama lubię szyć, rysować i pisać.

Uważam, że dzięki projektowi będę mogła nauczyć się między innymi jak projektować katalog, jak przygotować wystawę, a przede wszystkim mówić i pisać o sztuce tak, aby wszyscy mnie zrozumieli.

W moim katalogu „Triennale inny punkt widzenia” chciałabym opisać prace nie tylko w taki sposób, jak opisują je sami autorzy, ale również tak, jak sama je postrzegam.

Alex Younger
„Solidarity”

technika: ręczne tkanie, monoprint – wywab dwutlenkiem tiomocznika
materiał: ręcznie barwiona przędza bambusowa; wymiary: 254 × 300 x 18 cm

W

pracy artystka odnosi się do wartości i postaw, których bardzo nam w dzisiejszych czasach brakuje, takich jak: porozumienie, współpraca, pomoc i dobre relacje. Zwraca uwagę na to, że wspólnota powstała dzięki temu, że w nią zainwestowaliśmy. Fakt ten nabiera dodatkowego znaczenia, kiedy zdamy sobie sprawę z tego, że autorka własnoręcznie tkła i barwiła tkaninę. Przekaz pracy jest czytelny, gdy odpowiednio ją napniemy. Wówczas pojawi się hasło „Wspólnota powstała dzięki współpracy tych, którzy zainwestowali we wzajemną walkę”.

Kiedy wybierałam tę pracę, nie wiadomo było jeszcze, gdzie będzie się znajdować na wystawie, ani jaki jest werdykt jury. Na jednych z zajęć dowiedziałam się, że właśnie ta tkanina otwiera wystawę, co niezwykle mnie ucieszyło. Dodatkowym zaskoczeniem było to, czego dowiedziałam się dopiero na samym otwarciu Triennale – praca zdobyła złoty medal!

Niestety na wystawie praca została, na prośbę artystki, przybita gwoździkami, co uniemożliwiło naciągnięcie tkaniny i odczytanie tekstu.

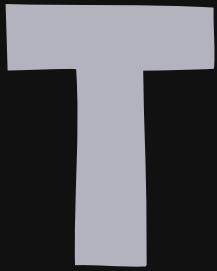
Zastanów się.

Czemu w naszym otoczeniu jest tak mało porozumienia i dobrych relacji? Czy jesteś w stanie to zmienić?

Diana Grabowska
„Maska (II)”

technika: własna i wideo
materiał: tkanina, plastik, metal; wymiary: 24 × 16 × 24 cm

ytuł pracy „Maska (II)” możemy interpretować na wiele sposobów, jednakże obszar potencjalnych znaczeń zawęża się po obejrzeniu filmu, dopiero on pokazuje, jak tę „maskę” rozumieć.

W swojej pracy artystka nawiązuje do zagadnienia granicy dwóch światów i pytania: co po nas zostanie, gdy „wrócimy na łono matki natury” (umrzemy). Maską przykrywa czaszkę, bo takie jest jej pierwotne zastosowanie, jest tak naprawdę ozdobną powłoką przysłaniającą coś zawstydzającego, nagiego, a nawet brzydkiego. Jednak uświadamiamy to sobie dopiero po pewnym czasie. Właśnie tak jest to ukazane w filmie, który kończy się w dość tajemniczy sposób: ciemnością i pustką, do której przenosimy się przez „oko” znajdujące się pod spodem maski.

Przemyśl.

Czy istnieje życie po śmierci? Czy w momencie naszej śmierci to, co ukrywaliśmy przez całe życie, wychodzi na światło dzienne? Czy kiedy umieramy nasza „maska” spada?

Anna Ben-Natan
„I'm Shaatnez – between sacred and profane”

technika: tkanina wykonana na krośnie przemysłowym
materiał: len, wełna, bawełna, przędze syntetyczne; wymiary: 220 × 100 cm

pracy zarazem ważny jest materiał, jak i wzór. Autorka wymieszała len i wełnę, które są tradycyjnymi surowcami z Polski oraz mają duże znaczenie w żydowskiej tradycji i wierze religijnej. W kulturze tej za niedopuszczalne uznaje się połączenie produktów pochodzenia roślinnego razem ze zwierzęcymi. Jak głosi Tora, materiał z takiej mieszaniny może być tylko i wyłącznie przeznaczony do sporządzenia świętej szaty noszonej przez żydowskich kapłanów. Założenie go przez prostego człowieka jest zaś bluźnierstwem wobec Boga. Shaatnez jest przepisem religijnym judaizmu zakazującym łączenia lnu i wełny.

Tematy poruszane w pracy przez artystkę: dobra i zła, świętości i bluźnierstwa oraz granicy między nimi, dodatkowo podkreślane są przez wzór tkaniny: przeplatające się czarne i białe pasy, pomiędzy które wpleciony jest kolor złoty, tworzą różne odcienie szarości. Kolor złoty jest znakiem czegoś jeszcze wyższego i wspanialszego niż czarny i biały. W tej chwili nasuwa się kilka pytań: Czym tak naprawdę jest dobro i zło, bluźnierstwo i świętość? Czy jedno może istnieć bez drugiego?

Przemyśl.

Czym dla Ciebie jest dobro i zło? Czy dla każdego człowieka te słowa znaczą to samo?

Fot.: HaWa | Grzegorz Habryn i Aneta Wawrzóła

Co robią dzieci w galeriach sztuki? Jak odnajdują się w przestrzeni wypełnionej obiektami artystycznymi? W jaki sposób ich odbiór różni się od osądu dorosłego widza?

Projekt „Punkty Widzenia. Młodzi o Triennale” jest próbą odpowiedzi na powyższe pytania. Postanowiliśmy zrealizować ideę muzeum partycypacyjnego, zacierając granicę między instytucją jako nadawcą a gościem jako odbiorcą. Zaprosiliśmy do współpracy grupę uczestników w wieku 8 – 14 lat zainteresowanych sztuką. O udziale w programie decydowała kolejność nadsyłanych zgłoszeń.

Zadaniem uczestników projektu było spojrzenie na „16. Międzynarodowe Triennale Tkaniny” (16 MTT) z własnej, osobistej perspektywy, a następnie przedstawienie swojej interpretacji muzealnej publiczności. Publikacja, którą trzymacie Państwo w dłoniach, jest efektem kilkutygodniowego cyklu warsztatów. Ich uczestnicy, wspierani przez ekspertów, słuchali o historii i znaczeniu 16 MTT, dokonywali wyboru prac, uczyli się, jak fotografować obiekty i opisywać ich formę, a także jak przekazać innym swoje refleksje – w postaci katalogu oraz podczas oprowadzania po wystawie skierowanej do szerokiej publiczności.

Misją Działu Edukacji CMWŁ jest wypracowanie z odbiorcami ich własnego sposobu interpretacji dzieła sztuki. Ponieważ sztuka współczesna powszechnie uznawana jest za trudną w odbiorze nawet dla dorosłych, byliśmy ciekawi rezultatów, jakie przyniesie spotkanie młodych odbiorców z medium tkaniny. W Państwa ręce oddajemy 7 publikacji – efekt kilku tygodni pracy naszych uczestników: Adama, Apolonii, Franka, Hani, Lidki, Michaliny i Nadii. To ich głos, ich punkt widzenia, ich wybór i opowieść o 16 MTT. Naszą rolą, jako ekspertów i edukatorów, było wyposażenie uczestników w odpowiednie narzędzia w taki sposób, by wzmocnić ich szczery i osobisty przekaz.

Z dumą i satysfakcją prezentujemy Państwu rezultat naszej wspólnej pracy, mając nadzieję, że także Wy, zainspirowani katalogami, znajdziecie własny, osobisty punkt widzenia na prezentowane na wystawie dzieła.

Magdalena Gonera

Mirosław Owczarek – warsztaty z projektowania katalogów

Kiedyś malarz i wykładowca historii sztuki, od zawsze ilustrator prasowy. Laureat kilku konkursów, bohater niewielu wystaw, a przede wszystkim ktoś, kto lubi sobie wyobrażać i ma możliwość od blisko 30 lat dzielić się swoją wyobraźnią na łamach prasy i w publikacjach Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi.

Mimo tysięcy rysunków i setek innych wydawnictw, żyję w nadziei, że najlepsze projekty i pomysły jeszcze przede mną, że moja artystyczna biografia jest w toku.

Udział w projekcie był dla mnie wielką i zaszczytną przygodą. Mam nadzieję, że swoimi uwagami jedynie pozytywnie wpłynąłem na Młodych Twórców i nie za bardzo mądryłem się, niby z racji swojego dorobku, wykształcenia, zasług etc. Młodym Artystom gratuluję inwencji, a życzę... życia z wyobraźnią :)

Katarzyna Mądrzycka-Adamczyk – warsztaty z mówienia o tkaninie

Artystka, edukatorka. Absolwentka łódzkiej ASP. Od 2010 r. pracuje w Muzeum Sztuki w Łodzi w Dziale Edukacji. Prowadzi wojewódzki konkurs o kulturze współczesnej dla szkół podstawowych „Do czterech razy sztuka!”. Współautorka publikacji „Książka do zobaczenia”, będącej zestawem ćwiczeń na patrzanie i widzenie. Część warsztatów jej autorstwa jest kanwą scenariusza programu „Kulturaneek”. Koordynuje w MSŁ Dzień Wolnej Sztuki, uzupełniając dzieła biorące udział w akcji o pomoce dla osób niewidomych. Uczestniczka kilkudziesięciu wystaw ogólnopolskich i międzynarodowych. Organizatorka „action crocheting” polegających na wspólnym dzierganiu (banner Siostrzeństwo; Unizm na okrągło). Inicjatorka świętowania Światowego Dnia Dziergania w Miejscach Publicznych na Rynku Włókniarek Łódzkich. Autorka pracy „Poczuj” znajdującej się w CMWŁ. Pozwala ona na zmysłowe doświadczanie tkaniny, jest otwartym procesem, dorabianym przez każdego. Twórczyni projektu artystycznego „Ja, Kosmos”, do którego można dołączyć, ofiarowując guzik lub koralik.

Ewa Czesna – warsztaty z redakcji tekstów

Specjalista ds. pozyskiwania funduszy w Centralnym Muzeum Włókiennictwa w Łodzi, koordynator wydarzeń kulturalnych (m.in. festiwalu Geyer Music Factory), certyfikowany specjalista ds. zarządzania projektami (IPMA-D), wykładowca filozofii na studiach niestacjonarnych w Akademii Sztuk Pięknych w Łodzi. Wcześniej: specjalista ds. promocji i marketingu w CMWŁ (odpowiedzialny m.in. za kampanie promocyjne Międzynarodowego Triennale Tkaniny w latach 2013, 2016) oraz asystent w Katedrze Logiki i Metodologii Nauk Uniwersytetu Łódzkiego.

Doktor nauk humanistycznych w zakresie filozofii, wykładowca akademicki, autorka publikacji dotyczących współczesnej filozofii języka, redaktor portalu „Digitex. Wirtualne zasoby CMWŁ” oraz książek naukowych z pogranicza filozofii, kulturoznawstwa i estetyki.

Artur Frątczak – warsztaty z fotografowania obiektów

Twórca filmowy z ponad dwudziestoletnim doświadczeniem. Specjalizuje się w filmie dokumentalnym, realizuje filmy fabularne i krótkie formy z obszaru nowych technologii: Augmented Reality i Virtual Reality. Prowadzi zajęcia filmowe i fotograficzne z młodzieżą w Wytwórni Filmów Oświatowych, zrealizował „Kulturanek” – cykl programów edukacyjnych o sztuce dla dzieci i młodzieży. Jest autorem wykładów o tematyce filmowej dla Muzeum Sztuki w Łodzi, opracował i zrealizował koncepcję oświetlenia retrospektywnej wystawy Magdaleny Abakanowicz „Metaformizm” i „Metaformizm II” oraz „Dior i ikony paryskiej mody”, „16 Międzynarodowe Triennale Tkaniny” w CMWŁ.

Doktor sztuki w dziedzinie sztuk filmowych, obecnie pracuje jako wykładowca w PWSFTviT w Łodzi, prowadzi działalność naukowo-badawczą w dziedzinie sztuki operatorskiej, jest autorem publikacji: „Twórcza praca, czyli o współdziałaniu kierownika produkcji z operatorem obrazu” oraz „A Few Thoughts on Making Films in VR Technology” dla branżowego pisma „FILM&TV KAMERA”.

Jego pasją jest fotografia, podróże i książki eksplorujące obyczajowość oraz kulturę narodów dawnego Związku Radzieckiego.

Publikacja towarzyszy wystawie
16. Międzynarodowe Triennale Tkaniny

Koncepcja | Apolonia Chętko

Opisy prac w katalogu | Apolonia Chętko

Opracowanie zadań | Apolonia Chętko

Redakcja i korekta | Apolonia Chętko, przy udziale Ewy Czesnej

Projekt graficzny | Apolonia Chętko, przy udziale Mirosława Owczarka

Fotografie obiektów | Apolonia Chętko, przy udziale Artura Frątczaka

Fotoedycja | Artur Frątczak

Druk | Media Press

Koncepcja i koordynacja projektu | Magdalena Gonera

**Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego**

Dofinansowano ze środków
Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego
pochodzących
z programu Edukacja kulturalna
z Funduszu Promocji Kultury

Dofinansowano
ze środków
Miasta Łodzi

monnari

Sponsor
projektu

 Centralne Muzeum Włókiennictwa w Łodzi

www.cmwl.pl | 2019

Publikacja

